

**N. K. KRUPSKAJA ja V. I. LENIN
M. I. ULJANOVALLE**

Elokuun 22 pnä.

Manja kulta, kirjeesi sain jo aikoja sitten, mutta viime aikoina olen jotenkin tavattomasti laiskistunut ja lyönyt laimin kirjeenvaihdon: pitää vastata moneen kirjeeseen. Se johtuu nähtävästi viimeaikaisista elintavoistani: päiväkaudet (noin 5 tuntia) kävelen ulkona, lukeminenkin käy jotenkin huonosti. Kesä oli inhottava, mutta syksy on tois-
taiseksi ollut ihana. Myös Volodja kävelee paljon, mutta hän kuitenkin työskentelee, joskin paljon vähemmän kuin ennen.

Mitä olet päättänyt? minne ja milloin matkustat? Lukiesani Volodjalle kirjoittamaasi kirjettä, jossa kyselet häneltä, minne sinun olisi mentävä opiskelemaan, muistin, kuinka rauhaton minä olin sinun ikäisenä. Ensin päätin mennä kyläopettajaksi, ja pyrin maaseudulle, mutta en osannut löytää paikkaa. Sitten kun avattiin Bestuzhevin kurssit, menin noille kursseille, ajattelin, että siellä minulle kerrotaan kaikesta, mikä minua kiinnostaa, mutta kun siellä alettiin puhua kokonaan muusta, erosin kursseilta. Lyhyesti sanoen poukkoilin silloin aivan avuttomana. Vasta 21 vuotiaana kuulin, että on olemassa jotain „yhteiskuntatieteitä”, siihen saakka olin käsittänyt vakavan lukemisen luonnontieteiden tai historian lukemiseksi, ja tartuin käsiksi milloin Rossmässleriin, milloin Filip II, Espanjalaisen, historiaan. Sinä elät kokonaan toisenlaisissa oloissa. „Leipäinen toimi”, en tiedä, kannattaako sitä varten valmistautua, ajattelen, ettei kannata, ja jos sattuu tarvitsemaan rahaa, voi mennä työhön jollekin rautatielle, silloin olet määrätyn tuntimäärän työskennellyäsi ainakin vapaa kaikista huolista, oma herrasi, kun taas kaikenlaiset

pedagogiikat, lääketieteet y.m.s. ottavat ihmisen valtoihinsa kovemmin kuin pitäisi. Erikoisvalmennukseen on sääli käyttää aikaa, kun haluttaa ja pitää tietää niin paljon, kielitaito sen sijaan turvaa sinulle aina leivän. Minulla ja Volodjalla on kielten suhteen asia huonosti, taidamme niitä huononlaisesti, aherramme ja opiskelemme, mutta taidamme kuitenkin huonosti. Ryhdyimme jälleen käsiksi englannin kieleen. Monennenko kerran jo! Minä aloitan jo ainakin kymmenennen kerran. Sinä olet varmaankin jo sivuuttanut minut. Eikös Anja taida englannin kieltä oikein hyvin? Niin, olen aina unohtanut kysyä sinulta, oletko tutustunut Meshtsherjakoviin, hän on nykyisin luultavasti Moskovassa. Hän tuntee Belgiaa kohtaan samanlaista hellyyttä kuin sinäkin. Yhteen aikaan olin hänen kanssaan kirjeenvaihdossa ja silloin tiesin hyvin kaikki Belgian asiat ja ne kiinnostivat minua kovasti. Jos näet häntä, ehkä tiedät, missä hänen vaimonsa on. Vaimon ystävätär kirjoitti minulle tämän matkustaneen Müncheniin. Minun on sääli kadottaa häntä näköpiiristäni. Hän on oikein hyvä ihminen. En tiedä, tapaanko hänet vielä jolloinkin. Kaikki pietarilaiset tuttavani ovat hajaantuneet eri puolille, niin etten tiedä, kuka missä on. Ensi aikoina he vielä kirjoittelivat, mutta nyt on kirjeenvaihto vähitellen tyrehtynyt. Kirjeenvaihto on vaikeaa, milloinkaan et voi puhua mistään kunnolleen, mutta jos alat... voi syntyä molemminpuolista väärinkäsitystä. En tiedä, kuinka Kuba jaksaa, kirjoitti vähän, näkyy vain, että hermot ovat pilalla. Olen tässä jo kuitenkin innostunut kirjoittamaan niin paljon, ettei Volodjalle jää tilaa, pitää lopettaa. Suutelen hellästi sinua, M. A:ta ja Anjutaa. Äiti lähettää kaikille terveisensä. Kaikkea hyvää.

Nadja

22/VIII. 99.

Riemastuin kovasti, Manjasha, luettuani, että olet vihdoin saanut minulle Bernsteinin²⁸⁴, jota olen odottanut ja odotan hyvin kärsimättömästi. Minulle kirjoitettiin jo *Jakutiasta*, että he lukevat Bernsteinia, mutta täällä sitä ei ole vieläkaan!! Ja mitä enemmän erilaiset tylsäjärkiset porvarit ja „nuoret” (kaikissa suhteissa „nuoret”) ei-porvarit huutavat hänestä ja käyttävät häntä hyväkseen, sitä

välttämättömämpää on tutustua pikemmin tuohon opportu-
nismiin „uusimpaan” sankariin.

9. X. 99 uutta lukua alkaa Hannoverissa Parteitag * ja
siellä tullaan puhumaan Bernsteinistä²⁸⁵. Haluaisin *kovasti*
saada sitä koskevat selostukset. Ole hyvä ja koeta hankkia
ne minulle: se on täysin mahdollista jollain seuraavalla
tavalla. Kirjoita (pyytäisin myös Anjuttaa tekemään
samoin) ulkomailla oleville tuttavillesi ja pyydä lähettä-
mään ne lehden numerot, joissa selostus julkaistaan, vaik-
kapa „Frankfurter Zeitungin” numerot, koska tätä lehteä
saadaan Venäjälle. Elleivät tuttavat ota tehtäväkseen
lähettää „Vorwärtsia” eivätkä myöskään „Frankfurter
Zeitungia”, eikö siinä tapauksessa voisi *tilata* „Frankfurter
Zeitungia” *lokakuuksi* Moskovan postitoimiston kautta.
(Tiedän, että 3 kuukaudeksi voi tilata, mutta se on liian
paljon ja liian kallista, 4 rpl 70 kop. Eikö voisi kuukau-
deksi?) Jos itse olet siihen aikaan ulkomailla, niin ole hyvä,
osta nuo numerot ja lähetä.

Kirjallisuutta koskevia tehtäviä en sinulle anna, sillä
nykyisin en kirjoita mitään enkä aio kirjoittaa. Mutta jos
matkustat ulkomaille, niin luultavasti pyydän sinua etsi-
mään minulle hyviä vanhoja kirjoja.

Puristan kättäsi. V. U.

Lähetetty Shushenskojen kylästä
Podolskiin

Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 8.—9. numerossa

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan

* — puoluepäivät. Toim.